

честивыи! дано не бы было нѣкогдашъ (тоба) въ Теке! Оный Който съди сичката земля не ще ли да направи разсужденіе?

26 И Господь рече: ако да намѣримъ въ Водема петдесетъ праведницы у градътъ, ще простимъ на сичкото мѣсто за нихъ.

27 И отвѣсти Авраамъ и рече: ето сега дерзнахъ да говоримъ камъ Господа моего, ако и да самъ земля и пепель.

28 Ако да се умалатъ петина ѿ петдесетъте праведницы, щешъ ли да погъвишь сичкитъ градъ изъ причинъ на-петината? И рече: не щемъ да (го) погъвимъ, ако намѣримъ тамъ четыридесетъ и петъ.

29 И приложи іоше (Авраамъ): да говори камъ Него, и рече: ако ли да се намѣратъ четыридесетъ? И рече: не щемъ да (го) погъвимъ, заради четыридесетъте.

30 И рече (Авраамъ): дано не бы се разгнѣвалъ Господь мой, ако іоше изговоримъ: ако ли да се намѣратъ тамъ тридесетъ? И рече: не щемъ да (го) погъвимъ, ако намѣримъ тамъ тридесетъ.

31 И рече (Авраамъ): ето сега дерзнахъ да говоримъ камъ Господа моего: ако ли да се намѣратъ тамъ двадесетъ? И рече: не щемъ да (го) погъвимъ, заради двадесетъте.

32 И рече (Авраамъ): дано не бы се разгнѣвалъ Господь мой, ако проговоримъ іоше веднашъ: ако ли да се намѣратъ тамъ десетъ? И рече: на щемъ да (го) погъвимъ, заради десетъте.

33 И отиде Господь, ѿ каквото преста да говори камъ Авраама: и Авраамъ се върна въ мѣстето свое.